

KURYER LITEWSKI

*Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.*

Z WILNA 8. SIERPNIA ROKU 1797. WE WTOREK.

OGŁOSZENIE

General-Felmarzalka, Rządzącego Gubernią Litewską Xiążęcia Repnina.

Zwoławszy do Miasta Wilna Ichmość Marszałków wszystkich Powiatów Gubernii Litewskiej, czyli też Zastępujących ich miejsca, i oznajmiwszy im słownie wolę JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI, ażeby konie podiemne i Artyleryczne Wojsk w Gubernii Litewskiej rozlokowanych, rozdane były Obywatelom z tym warunkiem, aby oni ich karmili, utrzymywali i mogli na swoje posługę używać, a w zdarzeniu potrzeby, do Kommend nie później onych przyślawili, jak we dwie doby, czyli we 48 godzin; dla koniecznego i niezwłócnego wykonania tego, potwierdzam to i na piśmie przez niniejsze ogłoszenie; w porządku czego komunikowane były Ichmość Marszałkom specyfikacye, wiele i ziskiej Kommendy konie przeznaczają się na Powiat każdego, a po wzajemnym między sobą porozumieniu się ułożyli oni rozkład tych koni na wszystkie Powiaty, ażeby jedni karmili wznaczonych dla bliskości Kommend Wsiach konie, a drudzy nie mający kwater a tym samym i koni wspomagali pierwszych piętą na furaz składką, na co ja na fundamencie Najwyższego rozkazu w dniu 10. Junii Roku idącego przez Xięcia Jmeis Generał-Prokuratora Kurakina obawionego zezwoliwszy, ażeby w przyjmowaniu i oddawaniu rzeczonych koni postrzegana była sprawiedliwość, a w zbieraniu pięt między zachowana wzajemna wierność, przepisuję następujące punkta.

1mo. Przy oddaniu od Kommendy koni naznaczeni do tego od Szefa Oficera, a od Powiatu Obywatel, pierwszy sporządziwszy tych koni wiadomość z wyrażeniem sierści, lat i rostu każdego konia, według onej oddaje konie wraz z tą wiadomością przez się podpisaną naznaczonemu Obywatelowi, który daie temu takową wiadomość z swoim także podpisem, że on ich przyjął w imieniu całego Powiatu, który też cały i odpowiada za ich zachowanie i przekarnienie, i że w zdarzeniu potrzebowania one natychmiast przyślawione będą, albo też także liczba koni zdalnych do zaprzęgu nie starych zdrowych i już jeżdżonych.

2do. Ażeby zaś przy takowym oddawaniu koni Obywatelom, świadectwo było od Rządu Cywilnego; ażeby przyjęcie od nich zrobione było skore i nie zatrudniające, i ażeby oddawanie nazad do Pułku koni, gdy się one zapotrzebują, także bez mitręgi następowało; ma być przy tym Sąd niższy Ziemski tegoż Powiatu, który powinien mieć trzecią także wiadomość przez obie strony podpisaną i one w całości u siebie w Aktach chować, a sam dla obu stronnego bezpieczeństwa podpisem swoim utwierdzić obie ich wiadomości, iżby przy oddawaniu koni na powrót do Pułków nie czyniła się którejkolwiek strony jaka niesprawiedliwość lub krzywda, czego rzeczony Sąd obowiązany jest dostrzegać i donosić Gubernskiemu Rządowi.

3tio. Rozdanych na Powiaty koni, Kommendy na krótko-czasowe potrzeby, pretendować i używać nie mogą, lecz w ten czas tylko czynić to mają, kiedy Powiat odbierze na to rozkaz od Rządu Gubernskiego.

4to. Ażeby opłata pięt, na którą zgodzili się między sobą Powiaty, akuracie w swoje terminy była uskutecznioma, pozwala się przyjmować one w

fwoich czasach Powiatowym Exaktorem razem z Monarzemi podatkami, i cały ten zbiór chowając osobno, za kwitem Powiatowych Marszałków, oddawać tym Powiatom, którym on należy.

5to. Wydająca się ze Skarbu Remonta na rzeczne podiemne i Artyleryczne konie rozdane Litewskim Obywatelom na utrzymanie, (wiele oney wypadnie,) oddawana będzie Marszałkom Powiatowym dla dostawienia temu, komu będzie należało.

6to. Dla koniecznego niezwłocznego i wiernego wypełnienia, wszystko wyżej opisane potwierdzając, zalecam nie tracąc czasu rozdzielić i rozesłać do wszystkich Pułków i do Korpusu Artyleryji, z powszechną od Powiatów plenipotencyą Obywateli czyli naznaczonych Receptorów, z którychby każdy poruczoną iemu część koni od Pułku każdego wyżej przepisany porządkiem przyjął i na utrzymywanie rozdał tym, którym od Powiatowych Marszałków będzie naznaczono. Po wykonaniu czego donieść o tym Gubernskiemu Rządowi z pokazaniem pewnym, do jakiej posesysyi, komu, wiele, i jakiej Kommandy oddane są Konie. W Wilnie Julii 44 dnia 1797. Roku.

(MP) podpisano: *Xiąże Mikołaj Repnin.*

z Wiednia 22 Lipca.

Cesarz Jmć przez wzgląd na 48. letnie zasługi Generała w Węgrzech kommandującego Barona d' Alvinczy, mianować go raczył Tajnym stanem Konsyliarzem, i na tę dostojność zwykłą odebrał przyśięgę. Przed kilku dniami wiele znówu wojska posłano ku granicom, Włoskiej i Czeskiej, tudzież parę znaczny ciężkiej artyleryji. W Kancellaryi stanu pręgią teraz nad wywodem praw Monarchy naszego do Dalmacyi Weneckiej, jako niegdy dziedzictwa Królów Węgierskich, które im Republikanie po długich i zaciętych wojnach wydarli. Municypalność Wenecka, Obywatela Gradoniga naznaczyła posłem u Dworu naszego, lecz do tych czas nie uznał go Dwór Wiedeński z kąd wnosiemy, iż Weneccya nie będzie niepodległą. Gdy Francuzi zabierali tury miedziane przed arsenałem stojące powstał rozruch między ludem, prędko przytłumiony.

Część armii Węgierskiej z pospolitego ruszenia odebrała rozkaz postąpić z Kormond do Udine, formując rezerwę skrzydła prawego armii Włoskiej. Centrum pod kommandą Generała Hotze poszło przez Tarwisa do Pantafel, inne kolumny zmierzają przez Conegliano i Vicenza ku morzu Adriatyckiemu; inna jeszcze z Tyrolu do Breſcia i Peschiera, 20. tys. naostatek do Dalmacyi. Do teyże Prowincyi wysłani są Kommissarze dla urządzenia sądów i Trybunałów według praw Austriackich. Obywatele Królestwa Czeskiego dali nowy dowód patriotyzmu i przywiązania ku Monarcho oświadczając się uroczyście, iż jesliby na granicy kraju ich zapalić się miał nowey wojny pożar, wszyscy powstaną w masie, poświęcając majątek i życie na obronę praw Cesarza Jmćci.

Z Semlina mamy wiadomość, iż wojska Ottomańskie znajdujące się w Romelii, Albanii, i Bulgaryi do obozu pod Nissa wszystkie się zgromadziły. Kommandujący Boszowie czekają na ostatnie rozkazy do atakowania zbuntowanego Passwan Oglou. Po-

tywierdza się, iż Francuzi w Turczach zniżający się, nawet do wojskowej służby uczenia sążyci, wkrótce być mają oddalonymi. W Candy Korei i innych Prowincjach, podniósł lud Greków uciemiężony bunt straszliwy, który każe się lękać skutków okropnych. Połtwożona jest bardzo tym przykładem Porta, zwłaszcza iż mieszkające w Konstantynopolu są przysposobieni pójść za danym przykładem. Mówią że cała Grecya za pomocą nowego Balzy de Scutari i Waddinskiego, ma zamiar zrzucić jarzmo niewoli Turckiej.

Cesarstwo Jmć w miesiącu Wierześnia zamyslała podróż odprawić do Tyrolu dla oświadczenia wdzięczności swojej walecznym obywatelom tey Prowincyi za daną Oyczyźnie pomoc, gdy jej potrzebowała najbardziej. Tegoż czasu Cesarz Jmć rozdać będzie przygotowane medale. Armia Włoska znacznie teraz jest wzmocnioną, tego wyciągała potrzeba zapewnienia się o wykonaniu umówionych artykułów pokoju, i postawienia licznych garnizonów w Prowincjach nowo nabytych, aż obywatele z nowym rządem oswoieni do posłużenia i podległości onej mu przywykną. Negocjacje między Pełnomocnikami Cesarza Jmćci i Generalem Buonaparte nieustające, idą naysposobniej do Austriackiego Domu; spodziewać się można widząc ich skutki pierwotkowe, że Francuszek 2. odbierze nagrodę przyzwoitą za ofiary które uczynił z siebie dla zjednoczenia pokoju Europie powszechnego.

Ze się tak długo przewleka podpisanie ostatecznego traktatu, wnoszą wypadki, iż dzieło jest wielkie i trudne. Rząd Francuski trudności te powiększył. Widząc rewolucyę we Włoszech następującą jednę po drugiej bez przerwy, umysł odmiany czynił w artykułach przedugodnych. Mantua Dwór Wiedeński miał zawsze za tarczę i przed murze krajów dziedzicznych od Włoskiej ściany, ta twierdza być miała wróconą Panu swojemu w Leoben. Uformowanie Rplęty Cisalpińskiej odmiany zasła w Genui i Weneccyi, inną

mysł podał Generalowi *Buonaparte, Cisalpini* rozumieją, iż nie trzymając *Mantui*, nigdy zupełnie wolnemi i bezpiecznemi od Niemców bydź nie mogą. Nad tym się dziś zastanawiają stron obudwóch Pełnomocnicy. *Margrabia de Gallo* uproszony do ukończenia zaczętego przez się dzieła, gorliwie tym się zatrudnia, i pewnie trafi odpowiedzieć zaufaniu, które *Cesarz Jmć* w gorliwości jego i talentach położył. Zapewniają, iż 60. tys. *dustryaków* stać odtąd będzie w *Wurtzburgu*, *Philipsburgu*, *Ehrenbreitstein*, *Ulm*, i innych, miastach, na żołdzie *Kzeszy Niemieckiej*.

O wejsciu wojsk *Cesarzkich* do *Dalmacji Weneckiej* odebraliśmy rapporta urzędowe. W *Zara* mieście stołecznym wszystko się stało spokojnie, że lud, chociaż poddawiany, przechodząc z jednego panowania pod drugie, w korbach utrzymamy został. Winniśmy to *Proweditorowi Weneckiemu Quirini*. Miasto *Sebenico* nie było tak szczęśliwe. Wszczęło się tam powtórne zamieszanie; gmin dozwolił sobie wielu nieprzyzwoitości, tak dalece, iż *Maier de la Rocca* w 400. granicznych żołnierzy, siłą musiał przedzierać się do zamku; groźbą powściągnął niespokojnych, i przeznaczone ich zapalczywości ofiarę; *Duchowieństwo Szlachtę*, i *kupców* przecie uratował. Przyjęte wierności odbieraia wszędy kommanderujący Generalowie. Władze robią teraz nowe drogi, stare naprawiają dla prowadzenia wojska, artillerji bagażów. Znaczny wojsk wydział zmierza przez kraj *Raguzński* do *Cattaro*, miasta na granicach *Albanii* leżącego.

z Londynu 18. Lipca z *Gazety Berlińskiej*.

Muszą mieć koniecznie *Francuzi* nadzieję, pewnego i bliskiego pokoju; ponieważ kupcy tego narodu do manufaktur *Angielskich* mianowicie sukiennych przyśiali tak wielkie kommissa, iż trudno będzie wszystkim uczynić zadość. Konstitucya nasza przepisuje, iż Parlament zgromadzić się powinien w dni 40. po wyjściu Królewskiej proklamacyi. *Lord Grenville* żądał w Izbie Wyższej skrócenia tego terminu do dni 15, przez wzgląd na okoliczności terazniejsze, które wymagają przedzłego zwołania Reprezentantów narodowych. Ten wniosek bez *Oppozycji* przyjęto. Na ostatnich sefjach czytano bill pozwalający *Katolikom* i innym obrządkom od panujących religii różniących się wyznawcom. Służyć w milicji; nie podpisując Aktu *Testu* zwanego. Sprzeciwili się temu *Lordowie*; mianowicie zaś *Biskup de Rochester* mówił gorliwie przeciw *Dissidentom* nie przyjmującym *Angielskiej liturgii*, ludziom, według niego, niebezpiecznym, niespokojnym, którzy religijnie są gotowi za pretext do wzniecenia niezgod domowych; a przyjęci raz do milicji zechcą bydź przyjętemi do armii; później zechcą bydź elektorami, i w Parlamencie zasiadać. Po długich sporach, *Kancelarz W.* razdził odłożyć decyzję do trzech miesięcy; na co też zgodzono się znaczną głosów większością.

Wczora rząd listy odebrał z *Lille* od

Lorda Malmesbury; treść onych niewiadoma. Pisma publiczne mówią o projekcie do pokoju powszechnego, w którym nasz Ambasador ofiaruje zwrócić *Francuzom* dzierżawy zdobyte w obu *Indiach*, iesliby *Hiszpania* i *Hollandya* zrzekły się krajów utraconych. *Ex-Direktor Letourneur* miał odpowiedzieć w żywych wyrazach, iż tym sposobem potęga *W. Brytanii* urosłszy do niezmierny wielkości, straszną by się stała *Mocarstwom* handlującym. Zgodził się na to *Malmesbury*, przydając iż wiele artykułów umiarkować jeszcze można przy podpisaniu pokoju. *Francuzi* *Polskowie* domagała się zwrócenia okrętów uprowadzonych z *Toulonu*, nadgrody za inne, które *Smith* w porcie zapalił. Twierdzą iż *Ministerium Angielskie* łatwo się przychyli do ich żądania. Dostrzegli Pełnomocnicy nasi, iż *Letourneur* nie ma dziś władzy do traktowania obszerniejszey, niżeli ią miał roku zeszłego *Lord Malmesbury* w *Paryżu*; ponieważ dwakroć na dzień telegrafem raport przesyła do *Direktoryatu*, i tyleż razy nowe odbiera instrukcyje.

Ustępując r. 1793. z *Toulonu* uprowadziliśmy okręta: *Handel Marsejski* od 110 armat. *Pompée*, *Puissant* od 74. dwie fregaty od 40, 10 od 32. do 24; *Scipio* od 74. w *Liwno* zplonął. Inne są teraz do służby nie zdolne. Podpalono w porcie 15 okrętów i 8. fregat; z tych kilka uratowano. Parlament nowy *Królestwa Irlandzkiego* ma bydź zwołany na dzień sierpnia 21. Spokoynosc zdaje się bydź zupełna. Lekają się niektórzy, ażeby nowe elekcyje nie stały się początkiem nowych rozruchów. Zadziwił nie jednego postępek *Obywatelów Dublińskich*, oświadczających się jednomyślnie, iż na ten raz zrzekają się prawa swolego w wybieraniu Reprezentantów narodowych, dla tej przyczyny, iż póki nie będą uczynione reformy pożądane, *Parlamentowi* kraj zausać nie może. *Podpółkownik Simcoe* kommanderujący wojskiem *Angielskim* w *S. Domingo* pisał d. 8. Maia, iż odparł szeregłwie *Generala Tousaint* z okolic miasta *Port-au Prince*, zniszczył jego batterye, zabral armat i amunicyi bardzo wiele. Trudno tę wiadomość pogodzić z raportem od *Direktoryatu* do *Rady* przesłanym, który onę skłonił do oświadczenia, iż armia *Rpcey* w *S. Domingo* walcząca dobrze się Oyczyźnie zastrzyła. *P. Dundas* w Izbie Niższej dał sprawę o terazniejszym stanie *Kompanii Wschodnio Indyjskiej*. Kwitnący jest; obiecuje narodowi korzyści nierównie większe niż przedtym. Rząd *Portugalski* uczynił mocne uwagi przeciw podatkom na wina podwyższonym.

z Paryża 18. Lipca z *Gazety Courier du Bas-Rhin*.

Dzień doroczny wzięcia *Bastilli*, ze wszelką skromnością, według przepisów *Direktoryatu* był obchodzony. Lud nie dał żadnych znaków radości i wesela, jakiesmy dawniej widzieli w podobnym zdarzeniu. Przedtym spodziewał się naród wolności i szczęścia. Dziś widząc triumfującą zbrodnię,

wkorzenione lotroftwo, zarzucił nadzieję, i czeka nieczule przyszłych wypadków. Przepowiedziane jednak na ten dzień od *Jakobinów* rozruchy, przecie nie wybuchnęły. Jakoż rzecz dziś niepodobna ludziom obmierzłym i wzgardzonym czego dokazać przy tak wielkiej na nich rządu baczności. Dał im to poznać *Direktor Carnot* w mowie swej. „*Francuzi są jego słowa, kiedy Rplta „mocą oręża jednala sobie szacunek i powagę „uniarodow postronnych, ludzie zlosliwi, ludzie „nayıpodleyszemi namiętnościami zaśiepieni, „szarpali zuchwale łono wspólnej wszystkich „Oyczyzny. Dziś nawet nieodstępnie trwają w „zamysłach zbrojeckich. Lecz cóż zdoła złość „garstkę znających, i sechą nieślawy znanych „czonych złoczyńców przeciw chęciom „rodu całego, który pragnie końca już rewolucyi. Prócz tu będzie przymierze despotizmu z anarchią, fanatyzmu z hipokryzją, „życia ych *Jakobinów* z cieniami *Marata* i *Koberspierra*, nie zniszczą konstytucyi roku 3 „Republikanie prawdziwi! chcecież śnać przed „ko i bezpiecznie u zamierzonego celu chwały „narodowej domowego szczęścia! Oddalcie „niech ostanki sekty obrzydliwej, krwi „obciwch uczniów *Robertspiera* i *Gracchusa*. Niech wąż jadowity własną zginie trucizną. Zó będzie Rplta; ma jeszcze wielu „nieprzyjaciół, emigranci do kraju powracają, fanatizm pomyśły zapala, nie jednak wewnętrznej spokojności mieszkańców nie wzruszy, dowód dobroci decyzały rządu i konstytucyi, od 20. miesięcy jak napisana jest, „los polepszył się Oyczyzny; kwitnie coraz „bardziej, nieknięta narzekaniem swoich przeciwników, niedostępna pociskom potwarzy, „pośród wielorakich przeszkód i trudności, „niedostatku skarbowego &c.*

Rada 500. zadecydowała nakoniec po wielu sporach los przyszły Duchowieństwa *Francuzkiego* w 3 artykułach. Pierwszy znosi wszystkie prawa dotąd zapadłe na deportacyę, uwięzienie Xięży nieprzyjętych, i tych osób które im schronienie dawały. Drugi kładnie istotną różnicę między Duchownymi a emigrantami. Trzeci naostatek wraca onych do praw obywatelstwa *Francuzkiego*, byleby spełnili obowiązki Konstytucyę przepisane. Przestąpiono zatem do żądanej od Duchowieństwa deklaracyi. Słowa jej: *Uznaję, iż władza najwyższa należy do wszystkich obywateli razem wziętych. Przyrzekam wierność Konstytucyi roku 3. i posłuszeństwo prawom Rplty.* Na pierwszej Sessyi Prezydent ogłosił, iż większość głosów uwalnia Duchowieństwo od podpisania tej deklaracyi. Lecz na zaiutrz gdy wielu Reprezentantów protestowało się uroczyście przeciw prawu zapadłemu, zbierał powtórę głosy Prezydent, i 210 przeciw 204. pozwolono każdemu powracać do Oyczyzny z obowiązkiem w deklaracyi pomienionej wyrażonym. Po ogłoszeniu tej decyzyi dały się słyszeć okrzyki radości: niech *Żuie Rplta*. Lecz Prezydent przewoził na pamięć, iż Konstytucyę wszelkich na konow pochwały lub nagany w Izbie zabronił. i milczenie wszystkim nakazał.

Wprowadzając porządek potrzebny ko-

niecznie, i tak dawno żądany. Dyrektoryat zalecił Kommissarzom skarbowym, ażeby d. 1. każdej Dekady Ministrowi skarbowemu podawali regestr dokładny summ znajdujących się na ten czas w kassie Rplty. Ministrowie rozmaitych Departamentów przefalą skarbowemu notę summ, bez których obeysć się nie mogą na Dekadę następującą. Dyrektoryat weyrzawszy we wszystko wyda potrzebną do skarbu asygnacyę, i o jego stanie dokładną mieć będzie wiadomość. Zaszły też odmiany zarówno pożądane w Ministerium. *Laroche* do Policyi, *Pleville* do morskiego Departamentu; *Hoche* General do wojennego *Neufchateau* do interessow wewnętrznych. *Talleyrand Perigord* do zagranicznych należeć będą.

Ambasador *Ottomański* Porty wiechał prywatnie do Paryża. Gdy bawił w *Lionie* Profesor *Delandine* wprowadzając go do biblioteki narodowej, skład tu jest, rzekł, i świątynia wszelkiej nauki, można do niej stosować co Achmet 3. napisał kazał na fontannie w *Constantynopolu* każdemu wolno czerpać w źródle spokojnym, wody jego zawsze są przezroczyfte, i nigdy nie przebrańne. Kojarzą nauki wielkie Mocarstwa i ludzi oświeconych w narodach od siebie nayodleglejszych. a jako powiedział sławny *Misih, mądry człowiek między przyjaciółmi znajduje godzinę szczęśliwą.* Wszedłszy do gabinetu Fizycznego przypatrywał się w zadumieniu experimentom Elektrycznym, sam jednak doświadczać ich skutku nie chciał ślaciecznie. Przyganił *Europejczykom* iż nie chcą przypisywać błyskawicy dmuchnieniem Anioła, grzmotów zaś ruszaniu skrzydeł jego. W Apteczce postrzegłszy zbiór lekarstw niezmierny śmiał się do woli z lekarzów usiłujących życie ludzi przedłużyć, którego wylsykie momenta od wieków są polizzone, i koniec nieuchronny. Oglądał potem ciekawie miasto *Lion*, albo raczy onego rozwaliny, w takim albowiem jest stanie po zapadłym wyroku *Jakobinów* r. 1793.

Mówiono niedawno. iż negocyacye o pokóy z Anglią idą pomyślnie; *Lord Malmesbury* chciał jedynie zatrzymać port wygodny *Trinconomale* na wyspie *Ceylan* ze wszystkich zdobyczy. Dziś twierdzą powszechnie, że warunki przedugodne za dni naywięcej 15. podpisane będą. Dyrektoryat miał odebrać telegrafem wiadomość, iż Pełnomocnicy zgodzili się na powrócenie *Hollandrom* wszelkich zaborów. Tym czasem przygotowania do wielkiej wyprawy nie ustają. Do niej należeć będzie *Admiral Richery*. *Musquin* z *Dunquerque* przeprowadził szczęśliwie do *Havre* Flottillę swoją, która straż przednią ma składać. Na sessyi d. 14. *Jean de Bry* wymównie wzywając Reprezentantów narodowych do jedności, doniósł, iż usiłowania Dyrektorów, i wdanie się *Generała Buonaparte* skutkiem są uwieńczone szczęśliwym. Trzey mężowie, którym jak twierdził, wolność prawdziwa winna jest naywięcej. *La Fayette*, *Bureau de Puzy*, i *Latour Maubourg*. z Ołomuną są wypulzczeni.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 8. SIERPNIA ROKU 1797. WE WTROEK

z Lisbony 18 Czerwca z Gazety Frankfortskiej

Powietrze Portugalskie szkodliwe jest wojskom Angielskim do posilkowania nas przybyłym. Z 12 Dragonii regimentu wiele żołnierzy wymarło; wielu choruje. Miejszkańce krajowi nie miłym okiem poglądają na przychodniów; Oficyerowie nawet często kroć od gminu są znieważani. Zapobiegając klótni odnowieniu z emigrantami Francuzkami, Kawalerya Portugalska nocne odbywa patrole; mimo wszelką jednak ostrożność, trzech zamordowano na ulicy. Powodem do tej pospolstwa ku nim zawziętości było; iż niektórzy w domach gościnnych lawnie mówili o niebezpiecznym stanie słabey Portugalii na przypadek wtargnięcia dwóch nieprzyjaciół potężnych. Na flocie Lorda S. Vincent śliczny porządek i spokojność panuje. Admirał pomieniony wszelkimi środkami zapobiedz użłucie scenom śmieszny raczey niż fatalnym, któreśmy widzieli na okrętach Lorda Bridport i w Norw. stojących. Jednocześnie na jednej fregacie bunt wybuchnął; w jednej godzinie już o nim nie słyszano. Z Tunis mamy wiadomość; iż morowa zaraza 300 osob codziennie tam o śmierć przyprowadza; ulice nieopogrzebionymi trupami się napelnily. Od czasow niepamiętnych podobney klęski miasto nie doznało.

z Mediolanu 11. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Uroczystość Federacyi odprawiła się w dniu naznaczonym z największą okazałością. Byli iey przytomni nie tylko Deputowani ze wszystkich Rzpłtey Departamentow; ale też z Bononii, Ancony; Prowincyi Weneckich, &c. Rzpłta Cisalpińska podzieloną jest teraz na 11. Departamentow. 1. Adda; miasto stołeczne Lodi na przemian Crema co dwie lecie. 2. Appennin, m. S. Massa. 3. Crostolo, m. S. Reggio. 4. Lario, m. S. Como. 5. Górny, m. S. Lecco. 6. Olona, m. S. Mediolan. 7. Panaro, m. S. Modena. 8. Po, m. S. Cremona. 9. Serio, m. S. Bergamo. 10. Tesin, m. S. Pavia. 11. Verbano, m. S. Varese. Czyli w późniejszym czasie, Mantua, Brescia, &c. będą przyłączone, nie wiadomo. Uformowało się w mieście naszym zgromadzenie prawodawcze, z 4. Deputacyi złożone; Konstitucyjney, Sądowniczey, Skarbowey, i wojskowej; do każdej z nich 6. osob wchodzi. Znaczniejsze są; Visconti, Trivulzi, &c. Biega

też pogłoska, iż General Buonaparte matkę swoją i całą familią do Włoch sprowadzi; iemu, jak mówią przeznaczony jest urząd pierszego Rptej Dyrektora. Brat iego dziś Mediolanski Kanonik, ma postąpić na stopień wyższy w Kościele. Wielu jest gorliwych Republikantów, którzy zważając, jakie nieszczęścia z rewolucyi wynikają, jak z drugiej strony General en Chef prawdziwym rewolucyom jest przeciwny, iaka następka jest skłonność ludzi niespokojnych i ambitnych do pogrążenia współziomkow w przepaści klęsk zamieszania; i wojen domowych; ze dwóch złe obierając mnieysze; chcą go mieć Rzpłtey Dyktatorem. Torzeż uwagi nuygodniejszy, iż uformowanych już gwardyi, półkow i legionow ćwiczeniem; sam nuypilniey zatrudnia się Buonaparte.

z Genui 6. Lipca z Gazety Berlinńskiej.

Municipalność nasza d. r. zaczęła urządowania swoje; zatrudnia się pilnie utrzymaniem porządku i spokojności publiczney; iakoż do tych przy iey staraniu byliśmy spokojniemi. D. 14. będzie i u nas uroczystość obywatelską zwana; wielkie do niej czynią przygotowania. Jeden z obywatelow sądownie przekonany o knowanie zamyślow Kontrarewolucyjnych; na 40 letnie więzienie skazany został.

z Wenecyi 12. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Wczora przybył Kurier od obywatela Bataglia Petubmocnika Rzpłtey w Mediolanie. Wiadomości nadesłane ważne byćdź musiały, ponieważ municipalność natychmiast zwołana, od godziny 9. wieczorem do 4. z rana obrady przeciągnęła. Spodziewamy się skutkow nuypomys nieyszych z Poselstwa tego męża. Nim ieszcze do Mediolanu wyjechał, pisał do niego Buonaparte w wyrazach szcunku pełnych, ośwadczaiąc, iż manifest pod iego imieniem wydany, gdy był w Breście Pro-weditorem, w którym zachęcano Wenetow do powstania przeciw armii Francuzkiej, nie jest zapewne dziełem obywatela Bataglia. Cesarzskie woysko już całą zagarnęły Dalmacyą.

Nie wszystkie jednak miasta równą skłonność jak Zara okazały do przyjęcia rządu nowego. Serasto wysłano Deputowanych do Wenecyi, prosząc o Kommissarzow i instrukcyje.

Municipalność zaleciła Deputacyi ocalenia publicznego dać opinią, jak postąpić należy w okoliczności tak delikatnej. Spokojność szczęśliwie dotąd utrzymana; lękać się trzeba, żeby naruszoną nie była. Sprawia to po chwili pisma iedne nad drugie przesadzające się w wyrazach buntowniczych i zuchwałych. Takie są: *Przyjaciel ludu*, *Dziennik wolny*, *Monitor*, *Wenecyanin* &c. z czasem, jeśli rząd pozwoli mieć będziemy nie równie więcej, iż narody pograniczne tego *Wenetu* zazdrościć mogą.

z Udine 2. Lipca z Gazety Leydeńskiey.

W Cesarzkich woysk położeniu żadnych odmian nie było od czasu wkroczenia ich do *Friulu Austriackiego*; zimno, wiatry, deszcz nieustanny mocno się ludzom i bydłom naprzykrzył; choroby zaraźliwe przypawiły o śmierć wielu żołnierzy od woyny pozostałych. Miasto nasze woyskiem *Francuzkim* dotąd jest osadzone; które się teraz naywięcej ćwiczy w manewrach. Komenderujący General *Bernadotte* odebrał rozkaz od Generala *en Chef* uformować tu municipalność, iakie są już ustanowione po innych miastach niegdy *Weneckich*. To nam czyni nadzieję, iż do *Austriackiej* Monarchii należeć nie będziemy; chociaż biegają wieści, iż nie tylko *Friul*, lecz samo nawet miasto *Wenecya* przejdzie pod panowanie Cesarza *Imci*. *Francuzi* teraz korzystając z pomyślny pory, z naszym uszczerbkiem z bogactw skarbu swóy publiczny; nie zapominają też zysków szczególnych. Opisać nie podobna, co kraj ucierniał nieszczęśliwy; iak wiele złota, srebra, bogatych sprzętów, wydarł mieszkańcom nieubłany zwycięzca. W mieście naszym zabrano więcej 22 tyś. grzywien srebra z Kościołów i domów obywatelskich. Nie wiemy co nam w przyszłości zgotowano; ni podległość nie prędko zapewne naród odzyska; wyniszczoneym i ubogim będzie na czas długi.

Od granic *Włoskich* 2 Lipca z Gazety Berlińskiej

Wzburza się codziennie bardziey umysł ludu *Rzymskiego*. Pismo do buntu zapalających przybywa coraz więcej. Gotowych pieniędzy niedostatek coraz większy czyni się dale. Nową malkontenci przyczynę znaleźli narzekania, gdy *Xże Braschi Oyca S.* synowiec wiele już millionów kapitału licząc na bankach zagranicznych, ter z w Królestwie *Napolitańskim* zakupił jeszcze za 2. milliony Xięstwo *Francavilla*. Powiada, iż Pralaci *Hiszpańscy* otrzymali u *Piusa 6* zezwolenie na skafowanie Trybunału *S. Inkwizycyi*.

z Inspruck 12 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Woyska Cesarzkie na granicach naszych od ściany *Włoskiej*, w nieustannym są poruszeniu. D. 6 znaczny wydział z *Clagenfurth* przez *V lach* pomaszzerował do *Pantassel*. Z *Koverdo* mamy doniesienie, iż General *Laudon* stoi w *Riva*. Gdy mu mu zbywało na żywności, pisał do Generala *en Chef* *Buona-*

parte prosząc o przyślanie 30. tyś. worow zboża, którego we *Włoszech* wielka jest obfitość. Wódz *Francuzki* kazał wydać 80. tyś. na statkach z *Brescia* wziętych przyśłać na miejsce umówione. Postępek ten nowym jest dowodem, i zbliżających się do szczęśliwego końca negocyacyi, i zgody między dwoma narodami trwającej.

z Bazilei 14. Lipca z Gazety Courier du B.R.

Z. S. Gall donoszą o rozpoczętych umowach między *Posłami* czterech *Cantonow* pośredniczących, i reprezentantami gromad poddanych *Xciu Opatowi*, dla przywrócenia požądanej ugody. Zda się iż *Posłowie* przynajm. uszność skarg od ludu zamieszlonych przeciw Radzie Pana swóiego. Unikając przewidzianego niebezpieczeństwa *Opat* wyjechał do *Constaney*. General *Gentili* na czele znacznej *Francuzkiej* armii wydziału na wyspę *Corfu* wylądował obeymując w dzierzawę na rzecz *Rpłtey*. Ta wyspa kluczem niby jest do *Adriatyckiego* morza. Ustąpili ją *Wenatom* zwyciężcom swóim, a razem *Zante* i *Cephalonię*.

z Strasburga 17. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Uczynił zadość żądaniu *Szwajcarow* *Buonaparte*, wyrażniew się tłumacząc względem pretendowanego przechodu woysk *Francuzkich* przez kraj *Valais*, 25. tyś. żołnierza, z których się teraz składała diwizye Generalów *Joubert* i *Baraguey d' Hilliers*, ciągnąc mają temi stronami do *Lionu*, przechodząc *Mediolan*, część *Piemontu*, górę *petit S. Bernard* zwaną. *S. Maurice*, *Bex*, *Aigle*, ztąd nakoniec do Departamentu *Montblanc* dawnej *Sabaudyi*. Z naywiększą chyba trudnością *Szwajcarowie* przechodzić pozwolą *Republikantom*, dla tego naybardziey, aby w potomne czasy *Francya* i *Mocarstwa* ościenne nie ponawiały próżb podobnych. Są inne przyezyny łatwe do zgadnienia. Na Sejmie w *Frauenfeld* postanowiono nie wdawać się do rewolucyi zaszłej w *Vallteline*; ponieważ kraj ten nigdy nie był uważany za część wchodzącą do składu ogólnego *Rpłtey Szwajcarskiej*. Powiada, iż *Grisonois* idąc za danym przykładem zostawiają *Vallteline* własnemu losowi, rewolucyi, i skutkom ley od tyłu już narodów nieszczęśliwie doświadczonym.

z Copenhagi 18. Lipca z Gazety Leydeńskiey

Syn zmarłego Ministra Hrabia *Kristian de Bernstorff* został Sekretarzem stanu w Departamencie Interesów cudzoziemskich. Kupcy miasta *Stolecznego* otworzyli subskrypcyę na wystawienie pamiatki marmurowey zacnemu i dobroczynnemu męzowi, któremu obywatelo *Królestwa* w powszechności, szczególnież zaś kupcy wieczny obowiązek mają wdzięczności, za nieprzerwaną spokojność, którą naród obdarzył pośrzed tyłu wojen i rewolucyi niszczących *Europę*. Obywatelo miasta *Aalborg* w *Jutlandyi* do jednego złota bę po nim nosili od dnia śmierci do pogrzebu.